

ת"פ 27518/10 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר מוליך

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 27518-10-12 מדינת ישראל נ' ב' בן חמו ואח'
ת"פ 16126-06-13 מדינת ישראל נ' מוליך

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעינוי: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

3. אלכסנדר מוליך

nocchim: ב"כ המאשימה עו"ד שני קוונהגן

ב"כ הנאשם עו"ד אסנת מוליארסקי

הנאשם בעצמו

גזר דין

בתיק 27518/10 יוכסה לנאשם בעבירה של אי מניעת פשע.

ביום 14/3 הגיעו הנאשם ושני נאשמים נוספים שדים הופרד, ברכב השיר לאחד מהם לרחוב ויסברג
ברחובות.

השנתיים האחרים ניסו להתרפרץ למספר כלי רכב שחנו ברחוב, אך ללא הצלחה. לאחר מכן, עלה בידייהם של
השנתיים להתרפרץ לרכב, על מנת לבצע בו גניבה, ובמועדם עושים זאת, המשיך הנאשם לשפט ברכב, בידיעו
כי זאת כוונתם.

שני הנאשמים האחרים גנבו מטען הרכב, תוך שימושו בכלי פריצה בהם החזיקו, רדי דיסק שהיה שייך
לבעלת הרכב.

בתיק 16126/06 יוכסה לנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקין דין

בתאריך 23.4.2012 בשעה הנאשם יחד עם אחרים, שדינם הופרד ועם נוספים שזהותם אינה ידועה, בפארק המදע ברוחבות. אחד הנוספים פנה לקטין במקום ודרש ממנו תוך הפעלת כוח פיזי ואוומיים כי מסור לידי את הכסף שהוא מחזיק על גופו ובעקבות כך מסר הקטין לאחר סכום של 470 ₪. אותו אחר אשר דרש את הכסף, פנה לקטינים אחר שהיה באותו מקום ו אמר לו כי אם ימסור את שמו, הוא יהרוג אותו.

כעבור זמן קצר עזבו הנאשם והאחרים את המקום.

בעקבות אירוע זה נפתחה חקירה במשטרת ישראל.

ביום 09.04.2012 נחקר הנאשם באזורה באשר לביצוע עבירות נשא האירוע הנזכר ובמהלך חקירתו מסר כי במהלך עירוני עם האחורה ושניים נוספים בבתו של האחורה, תוך שהציג כי בני חברה זו לא היו באותו אירוע בעת התרחשו, והכל יודעים כי מודיע זה בכזב יסודו.

התביעה הדגישה כי ביצוע העבירה של אי מניעת פשע הרי שהערוך המוגן הוא אי ביצוע של פשעים וכי מידת הפגיעה של הנאשם בערך זה היא נמוכה, מאחר שמדובר בעבירות נגד הרכוש שאינו מצוין ברף הגבוה של עבירות מעין אלה.

באשר לעבירה של שבוש מהלכי משפט הרי שהערוך המוגן הוא טוהרו של ההליך הפלילי וחקירה האמת. באשר לערך זה, הרי שפגיעה הנאשם בו היא משמעותית לטעמה של התביעה, שכן מדובר באירוע אלים וחמור, והנאשם אשר נחקר באזורה, שיקר במצב נחושה מתווך כוונה לחלץ את חברו מהליך פלילי.

התביעה הדגישה כי באשר לשתי העבירות, הרי שהנאשם ביצע אותן באותו חלק מ"חברה" של ערביים.

לטעמה של התביעה מתחם העונש הראו לתיק 12/10/2018 27518 נع בין מאסר על תנאי ושל"צ למספר חודשי מאסר וכן קנס ממשמעות ומתחם העונש הראו לתיק 13/06/2016 16126 נע אף הוא בין מאסר על תנאי ושל"צ עד מספר חודשי מאסר וכן קנס ממשמעות.

לטעמה של התביעה, והגמ' שהיא ערה לאשר נאמר בתסוקיר שירות המבחן לגבי הנאשם, הרי שאין מקום במקרה זה לסתיה ממתחם הענישה ואף הסתמכה על פסיקת בית המשפט העליון, לפיה אין די בשיקולי שיקום וזהו אך שיקול אחד מני רבים מכלול השיקולים.

עוד עטרה כי ביהם ישקול את מכלול השיקולים ולא רק את אלה ששוקל שירות המבחן, דהיינו את שיקולי הנאשם בלבד.

לטעמה של התביעה, שמדובר בעבירה שיכולה היתה להביא לכך שעבריין שביצע עבירה חמורה ואלימה היה חומק מהליך פלילי, הרי שאין להמלצות שירות המבחן על מה לסגור. על כן עטרה לדחות אותן.

עוד טענה התביעה כי במקרה זה אינם מתאים לבוא בגדלים של המקרים בהם לא יורשע נאשם בדיינו וזאת על פי המבחנים שנקבעו בבית המשפט העליון ואף הדגישה כי לא הוכחה כל פגיעה ממשית וקונקרטית בנאשם

המצדיקה הימנעות כזו.

סוף דבר עתירה התביעה להרשייע את הנאשם וلهטיל עליו שלושה חודשי מאסר שירותו בדרכ ששל עובדות שירות, מאסר מותנה וקנס בסכום של 4000 ₪.

כעת אופי מטעמו של הנאשם העידה אמו אשר סיפרה כי נתנה לו בילדותו את כל מבוקשו וצריכיו, אלא שה הנאשם התהבר לחברה לא טוביה. מאז חל שינוי. הנאשם עובד בעבודה קבועה ומעסיקיו מרווחים ממן. הוא מתעד ללמידה וחושך כסף לצורך כך. היא עתירה כי לא יוטל על הנאשם עונש אשר יקטע את מעגל חייו זה.

ב"כ הנאשם הדגישה וחזרה והדגישה כי היא "נלחמת" על עתידו של הנאשם, דהיינו כי הוא יסיים הליך זה ללא הרשותה.

היא צינה כי הנאשם נלווה לחבריו בעת שהם יצאו לפ્રોઝ כל' רכב, אך לא היה חלק ממזימותם ולא שימש להם כשומר או כל בעל תפקיד אחר. הוא נותר לשבת ברכב, מתווך חסד באשר לכוכנותיהם ומעשייהם. ובאשר לעבירה שעוניינה שיבוש מהלכי משפט, צינה כי מדובר ברף הנמוך מאוד של עבירות מעין אלה, שכן החשוד העיקרי אף הוא נעצר ועוד צינה כי יומם למחמת מסירת גרטתו זו נחקר הנאשם בשנית ומיזומתו ספר כי שיקר יום קודם לכן וכי הוא רוצה למסור את האמת וכן עשה זאת גם שחש פחד גדול מאוד מן החשוד העיקרי. רף התנהגותו זו, לא התחשבו בו והגישו נגדו כתב אישום בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

מאז אותן אירועים הנאשם אינו בקשר עם אותה חברות ופתח דף חדש בחייו. נזק ממשי כבר נגרם לו שכן בשל מעורבותו בשני תיקים אלה הוא לא גויס לזכה"ל גם שכך היה בידיו צו גויס.

ב"כ הנאשם הפנתה אל תסקיר שירות המבחן ואל השינוי שחל בנסיבות, לרבות ההליך הטיפולי שעבר. עוד צינה כי הנאשם מתעד ללמידה לימודי הנדסה וכי כיום הינו בן 21 בעוד המעשים בוצעו כאשר היה בן 18.

לטעמה משמדובר בעבירות המצוית ברף הנמוך לא יהיה זה נכון להרשייע את הנאשם בנסיבות אלה ובמיוחד משיהיה בכך כדי לפגוע פגעה ממשית בעתידו.

ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהרשעתו ולקבל את המלצות שירות המבחן.

מגילון המרשם הפלילי בעניינו של הנאשם עולה כי בעברו גמר דין אחד משנת 2012 בעבירות של נהיגה ללא רישיון והפרעה לשוטר אשר בוצעו בשנת 2010.

שני תסקרי שירות מבחן ניתנו בעניינו של הנאשם - האחד לכל תיק.

מן התסקיר הראשון שניתן לתיק 27518/12/12 עליה כי הנאשם כבן 20, יליד אוקראינה, רוק המתגורר בבית הוורי.

לנאמן משפחה תומכת ואף תפוקדו במהלך לימודיו ועובדתו לאחר סיום לימודיו, היה תקין ונורטיבי.
הנאשם עמד להציגו לצה"ל, אולם בשל מעורבותו בפליליים, התעכבר גיסו.

שירות המבחן התרשם כי הנואם התlobber לחברה שולית בתקופה של חוסר בשלות ובשל חשש מפני דחיה חברתית ורצון להוכיח נאמנותו לחבריו כשבركע ביטחון עצמי ירוד זהות לא מגובשת.

עתה, הוא מביע חרטה על המעשים וכן אמפתיה כלפי נגעת העבירה. הוא מודע לאחריותו האישית ומבקש לכפר על מעשיו, באמצעות תרומה לחברה.

שירות המבחן סבר לאחר שיקול כלל השיקולים כי מאפיינו של הנואם מחיבים מענה טיפולית וכן הנואם הביע נוכנות להשתלב בהליך זה.

שירות המבחן התרשם כמו שנושא באחריותו למעשיו ומתחרט עליהם וכហיותו בחור צער ונעדר עבר פלילי אשר הרשעה עלולה לפגוע בו בעתיד, המליץ להימנע מהרשעתו.

בתסקירות המאוחר יותר שנitin בתיק 13/06/16126 חזר שירות המבחן על האמור בתסקיריו הקודם וציין כי מאז השתלב הנואם בקבוצה טיפולית לעוברי חוק צעירים שמטרתה הפחתת הסיכון למעורבות חזרת בפליליים. הנואם שיתף פעולה בהליך זה, הוא מצוי בשלב הראשוני של ההליך ושירות המבחן צופה התקדמות איטית והדרגתית.

שירות המבחן נפגש שוב עם הנואם גם באשר לעבירה נשוא תיק זה והתרשם, כפי שהתרשם בעבר, כי התנהגותו הייתה על רקע חבירתו לגורמים שליליים נבעה מרצון להגן על חברו, חשש מפני דחיה ואף מפני דחיה חברתית.

הנאשם הביע חרטה על התנהגותו ותאר תקופה בה המסתגר החברתי הייתה גורם המשפיע על התנהגותו וציין כי מאז ביצוע העבירה הוא התרחק מגורמים שליליים אלה ומנהל חיים נורטיביים.

הנאשם תאר את יציבותו במקום עבודתו וכן כי הוא עתיד לקבל קידום במקום זה.

שירות המבחן התרשם כי הנואם מצוי בהליך טיפול שעשוי להוות עבورو דרך משמעותית לשינוי מקום ויש להמשיך ולסייע לו בעיבוד והבנת הקשיים בחיו, כמו גם לסייע לו לבחון את הקשרים החברתיים שהוא יוצר ודרךם אלטרנטטיביות העומדות בפניו במצבו קושי ולהז.

שירות המבחן סבור כי הגם שמדובר בעבירה שנייה, הרי שמדובר בשתי עבירות שבוצעו בתקופה מסוימת בחיו של הנואם, בשנת 2012, בשליה גיל ההתגברות וקשרות לדפוס אישיותILDOTI, לא בשל ונגרר. ההתרומות היא כי הנואם הפיק את הלקחים הנדרשים מהተנהגותו ואף לוקח אחריות על התנהגותו ומוצר עליה. הנואם

אף הביע חשש כי הרשותו תפגע בתעסוקתו בעתיד וגם בעיסוקו הנוכחי ועל כן חזר שירות המבחן והמליץ לשקל בחייב את ההימנעות מהרשעה ולהטיל על הנאשם צו מבחן ושל"צ.

בسمוך לפניה המועד הממועד למתן גזר הדין העביר שירות המבחן תסקירות משלימים ובו ציין כי בחודש ספטמבר 2014, הפסיק הנאשם, מיום מוצאתו, את השתתפותו בטיפול הקבוצתי בו שולב זאת חרף השיחות שנערכו עמו.

עוד הוסיף שירות המבחן כי כבר במהלך החודשים האחרונים הייתה תחושה של התראופנות במחוייבותו של הנאשם כלפי הטיפול הקבוצתי שלא הגיע לטיפולים רבים ובאליה שכן בכך התקשה לשתף פעולה. בחודש יוני נערכה עימו שיחה והוא הביע חוסר שביעות רצון מהטיפול וביקש להפסיק השתתפותו ואולם בהמשך נתרצה והמשיך בטיפול עד ספטמבר.

לאחר שהפסיק הטיפול זמן לשיחה במהלך העלה חוסר שביעות רצון מהטיפול ושלל כל בעיתיות המלצהה טיפול. גם שירות המבחן הסביר לנאנם את כל ההשלכות של צעדיו אלה, גזר הלה והביע רצון להפסיק את הטיפול ולהמשיך בכוחות עצמו כאשר לתפיסטו הוא השיג את השינוי בכוחות עצמו.

במצב דברים זה, ציין שירות המבחן הוא מתקשה לעמוד על המלצתו לשים את הנאשם בצו מבחן וצין כי אין בידו לבוא בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם ובכלל זה לעניין הרשותו בדיון.

המלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם עונשה מרתיעה של מאסר על תנאי וקנס כספי.

ב"כ הנאשם עטרה לשוב ולשלוח את הנאשם אל שירות המבחן על מנת לשוב ולבלו הטיפול ואולם בנסיבות המתוירות לעילshan בהירות וברורות, לא מצאתי לעשות כן.

לחלויפין עטרה שלא להרשו בדיון ולהלופי חלויפין, קיבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן.

מדובר בנאנם אשר הורשע בשתי עבירות שונות שנייה תייקים שונים וחיף זאת ביקש באת כוחו לבטל את הרשותו בתיק אחד ולהימנע מהרשעתו בתיק האחר.

הכל הידוע והנהוג בפסקיקה מיימת הוא כי היה והוכח מעשה עבירה, הרי שיש להרשייע את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים וויצו דופן ניתן יהיה להימנע מכך.

בhalact כתוב ובעל שבאו בעקבותיה נקבעו המבחןים להימנעות מהרשעה.

מבחןים אלה הם שניים ומctrברים זה לזה.

הבחן האחד הוא כי האינטראס הציבורי לא יפגע באופן משמעותי מהרשעתו של הנאשם והבחן השני כי עתידי ושיקומו של הנאשם יפגעו באופן משמעותי בשל הרשותו.

בעניינו אכן מדובר בשני מעשי עבירה.

האחד עניינו באי מניעת פשע בכך שהנאשם ידע כי חבריו עומדים לפרוץ לכלי רכב ולא מנע זאת. הגם שהעבירות של פריצה לכלי רכב, הן בוגדר מכת מדינה ופגיעה קשה אף מעבר להיבט הכלכלי, הרי שחלקו של הנאשם ומידת מעורבותו במעשה זה, אינם מצוים ברף הגובה של מעשים מעין אלה.

העבירה האחראית עניינה שיבוש מהלכי משפט ובכך יש פגיעה ממשמעותית יותר בשלטון החוק ובאכיפתו. במעשה זה יש משום חטירה תחת רשות החוקיריה והחוק, והפרעה למלאתן בגילוי האמת, וזאת הגם שזמן קצר מאוד לאחר מסירת העדות הכווצת, חוזר הנאשם ומסר בפני חוקריו את האמת וכך נמנע נזק לחקירה.

הנאשם אכן אינו בעל דפוסי התנהגות עברינית ושני מעשי העבירה בוצעו בתקופה אחת מסוימת בחיו, עת היה על סיפה של בגרות. הנאשם חבר אז לחברה שלoit ובלטי רואייה, וככלולה מעשי העבירה גורר לביצוע מעשים בלטי רואים. שני האירועים ניכר כי הנאשם לא נטל חלק פעיל באירוע עצמו, אלא חבר לאחרים בנסיבות מקום, ו/או בהגרותו אחראם לאחר מכון בהסתרת הדברים.

מאז עשה הנאשם דרך לשינוי התנהגותו. הוא התרחק מחברה רעה זו, השתלב באופן מסודר בעבודה וזוכה לשבחים מעיסיקו, וברצונו להמשיך ולהתקדם בדרך חדשה זו אשר בחר לעצמו.

הנאשם אף החל טיפול במסגרת שירות המבחן כפי שתואר לעיל אולם במו ידיו קטע את מסלול השיקום בו השתלב וסביר כי הוא יכול להצליח בו בכוחות עצמו וכי אין נזק למסגרות טיפוליות כלשהן.

עתה, כאמור לעיל אף שירות המבחן אינו ממילץ על אי הרשותו של הנאשם.

בהתחשב במהות העבירות ובנסיבותיה ובעיקר בהצטברותם של מעשי העבירה ובפגיעהם בערכיהם המוגנים, הרי שאין הם באים במסגרת מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם לא יורשו נאשמים בדין. עוד יש להציג כי אין זו עמידתו הראשונה של הנאשם בפני בית משפט בהליך פלילי וגם לכך יש לייחס חשיבות לעניין זה.

על כן אני קובעת כי בתיק 27518/10/12 ירושע הנאשם בעבירה של אי מניעת פשע, לפי סעיף 262 לחוק העונשין ובתיק 13/06/16126 ירושע הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ועם זאת, בהתחשב בפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ובשינוי הדרך שעשה הנאשם מאז, כמו גם בהיותם של המעשים מצוים שלא ברף הגובה של מעשים מעין אלה, קיבל את המלצות שירות המבחן לעניין העונש.

אני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין שני התייקים גם יחד -

חמשה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לפחות יעבור כל אחת מהעבירות בהן הורשע בשני התייקים לעיל.

קנס בסכום של 2,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בחמשה תשלום חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/1 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.